

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – GF/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

**(Sprawa C-525/19)**

(2019/C 432/19)

*Język postępowania: hiszpański*

**Sąd odsyłający**

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona wnosząca apelację:* GF

*Druga strona postępowania:* Subdelegación del Gobierno en Toledo

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, na wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym stosowaniu przepisów art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie zezwolenia na pobyt członka rodziny obywatela Unii, który to obywatel Unii nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia przez niego wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między tym obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny i biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony od członka rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii?

Powyższe należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat <sup>(1)</sup>.

---

<sup>(1)</sup> Wyrok z dnia 8 maja 2018 r. K.A. i in (Łączenie rodzin w Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – QP/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

**(Sprawa C-532/19)**

(2019/C 432/20)

*Język postępowania: hiszpański*

**Sąd odsyłający**

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona wnosząca odwołanie: QP

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Toledo

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, na wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym stosowaniu przepisów art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie zezwolenia na pobyt członka rodziny obywatela Unii, który to obywatel Unii nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia przez niego wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między tym obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny i biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony od członka rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii?

Powyzsze należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat <sup>(1)</sup>.

---

(<sup>1</sup>) Wyrok z dnia 8 maja 2018 r. K.A. i in (Łączenie rodzin w Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

---

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r. w sprawie T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals/EMA, wniesione w dniu 29 lipca 2019 r. przez Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc.**

**(Sprawa C-576/19 P)**

(2019/C 432/21)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc. (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków

**Żądania wnoszących odwołanie**

- Uchylenie orzeczenia Sądu wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji o ujawnieniu okresowego sprawozdania z oceny ryzyka i korzyści doręczonej wnoszącym odwołanie przez drugą stronę postępowania w dniu 15 maja 2018 r., oraz
- obciążenie EMA poniesionymi przez wnoszące odwołanie kosztami postępowania i innymi kosztami związanymi z niniejszą sprawą, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.